

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 509**

din 4 iulie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 93 alin. (1) pct. 4 din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012

Valer Dorneanu — președinte
 Marian Enache — judecător
 Petre Lăzăroiu — judecător
 Mircea Ștefan Minea — judecător
 Daniel Marius Morar — judecător
 Mona-Maria Pivniceru — judecător
 Livia Doina Stanciu — judecător
 Simona-Maya Teodoroiu — judecător
 Varga Attila — judecător
 Ionița Cochintu — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 93 alin. (1) pct. 4 din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, excepție ridicată de Societatea E.ON Energie România — S.A. cu sediul în Târgu Mureș în Dosarul nr. 11.926/320/2015 al Judecătoriei Târgu Mureș — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.254D/2016.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că dosarul a avut primul termen de judecată stabilit la data de 20 iunie 2017, care, ulterior, în temeiul art. 50 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a fost preschimbât pentru data de 4 iulie 2017.

4. Curtea dispune a se face apelul și în dosarele nr. 2.715D/2016 și nr. 3.568D/2016 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 93 alin. (1) pct. 4 din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, excepție ridicată de Societatea E.ON Energie România — S.A. cu sediul în Târgu Mureș în dosarele nr. 11.776/320/2015 și nr. 3.034/320/2016 ale Judecătoriei Târgu Mureș — Secția civilă.

5. La apelul nominal, în Dosarul nr. 3.568D/2016, se prezintă, pentru autoarea excepției de neconstituționalitate, domnul avocat Alexandru Anghel, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

6. Curtea, din oficiu, pune în discuție problema conexării dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public și partea prezentă sunt de acord cu măsura conexării cauzelor.

7. Curtea, având în vedere obiectul cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 2.715D/2016 și nr. 3.568D/2016 la Dosarul nr. 2.254D/2016, care este primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul apărătorului ales prezent, care arată că excepția de neconstituționalitate a prevederilor criticate sunt contrare art. 1 alin. (5) și art. 16 din Constituție, precum și art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenție. Cu privire la garanțiile constituționale care decurg din respectarea principiului legalității, în mod evident, textul criticat nu este clar, precis și previzibil,

astfel încât destinatarul normei legale să își poată circumscrie conduita pentru a evita atragerea răspunderii contravenționale. Redactarea defectuoasă a normelor criticate duce la săvârșirea a numeroase abuzuri de către Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, de natură a încălca însăși securitatea raporturilor juridice civile și principiul supremației dreptului, deoarece nu sunt clar precizate elementele constitutive ale contravenției respective, textul operând cu trimiteri generice la condițiile generale asociate licențelor/atestatelor/autorizațiilor emise de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei. De asemenea, consideră că este încălcat principiul egalității și al nediscriminării, deoarece, prin aceste trimiteri cuprinse în textul criticat, se ajunge la sancționarea titularului, pentru încălcarea unor dispoziții din activul legislativ, nu în calitatea sa de participant pe piața energiei electrice, ci în calitatea sa de subiect de drept în raporturile juridice de pe teritoriul României. Astfel, prevederile legale criticate permit un tratament sancționatoriu diferențiat pentru încălcarea aceluiași prevederi din activul legislativ, în funcție de calitatea destinatarului normei, aspect ce nu reprezintă un criteriu obiectiv și rezonabil. În acest context, face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale cu privire la principiul egalității și al nediscriminării.

9. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, menționând, în acest sens, jurisprudența Curții Constituționale în materie. Având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură a conduce la schimbarea jurisprudenței, considerentele Deciziei nr. 470 din 28 iunie 2016 sunt valabile și în prezenta cauză.

10. Având cuvântul, în replică, apărătorul ales prezent precizează că, în cauza în care pune concluzii, s-au adus critici de neconstituționalitate în plus față de cele reținute în jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

11. Prin încheierile din 8 și 29 septembrie 2016 și 17 noiembrie 2016, pronunțate în dosarele nr. 11.926/320/2015, nr. 11.776/320/2015 și nr. 3.034/320/2016, **Judecătoria Târgu Mureș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 93 alin. (1) pct. 4 din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea E.ON Energie România — S.A. în cauze având ca obiect soluționarea unor plângeri formulate împotriva unor procese-verbale de constatare și sancționare a unor contravenții prevăzute de Legea nr. 123/2012.

12. În motivarea excepției de neconstituționalitate, se susține, în esență, că prevederile legale criticate încălcă principiul legalității și securității juridice, astfel cum acest principiu a fost interpretat în mod constant în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, precum și în cea a Curții Constituționale. Aceste prevederi legale stabilesc o contravenție într-un mod general, ambiguu și imprecis, nefiind precizată în

mod clar încălcarea cărei obligații a titularului de licență din condițiile de valabilitate asociate licenței emise de către Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei ar constitui contravenție și ar atrage, ca urmare, răspunderea contravențională a acestui titular. Astfel, dispozițiile legale criticate sunt lipsite de previzibilitate și accesibilitate, nefiind redactate nici în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative.

13. Totodată, se arată că, profitând de caracterul general, neclar/imprecis și neprevizibil al normei, Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei are posibilitatea de a considera, în mod excesiv și arbitrar, ca reprezentând contravenție nerespectarea oricărei obligații din licența de furnizare prin trimiterea făcută în această licență la normativele, prescripțiile, standardele și alte acte normative în vigoare în sectorul energiei electrice. De aici rezultă că nerespectarea oricărei dispoziții normative ar putea reprezenta o contravenție, cu consecința aplicării de sancțiuni contravenționale titularilor de licență. Se susține că, deși nu există un text normativ care să prevadă drept contravenție dubla facturare a certificatelor verzi sau care să interzică în mod expres emiterea, de către furnizor, a facturilor cuprinzând valoarea recalculată a consumului de energie electrică, în situația în care acesta este înștiințat, de către operatorul de distribuție, despre existența unor intervenții neautorizate asupra mijloacelor de măsurare, Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei a considerat că, în baza dispoziției generale, imprecise și, în consecință, imprevizibile a art. 93 alin. (1) pct. 4 din Legea nr. 123/2012, săvârșirea acestor fapte ar constitui, totuși, o contravenție. Astfel, s-a ajuns la această concluzie pe calea interpretării altor prevederi, respectiv prin nerespectarea unei norme incluse într-o altă lege (spre exemplu, Legea nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie), respectiv că, deși neprevăzută în acea lege drept contravenție, ar constitui, totuși, o contravenție. De asemenea, se arată că autoarea excepției de neconstituționalitate a fost sancționată contravențional și pentru că a stabilit în sistem pașal, în baza unor note de constatare proprii, o anumită cantitate de energie electrică a cărei valoare urmează să fie recuperată, ca urmare a unor intervenții neautorizate asupra instalațiilor aferente unor anumite imobile.

14. Se mai susține că, prin conținutul textului legal criticat, care face trimitere la condițiile asociate licențelor/atestatelor/autorizațiilor emise de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, se ajunge la sancționarea titularului pentru încălcarea unor norme din activul legislativ, care i se adresează furnizorului, nu în considerarea calității sale pe piața de energie electrică, ci în calitatea sa generală de subiect de drept în raporturile juridice de pe teritoriul României. Astfel, se permite sancționarea contravențională a furnizorului de energie electrică pentru încălcarea unor norme care, dacă se adresează unui alt subiect de drept, nu duc la reținerea răspunderii contravenționale a acestuia din urmă.

15. **Judecătoria Târgu Mureș — Secția civilă** apreciază că „dispoziția legală contestată ridică semne de întrebare cu privire la previzibilitatea acesteia”.

16. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

17. **Guvernul**, în dosarele nr. 2.254D/2016 și nr. 2.715D/2016, apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. În acest sens, arată că fapta calificată de lege ca și contravenție trebuie, în mod necesar, să aibă elementul material prevăzut în lege, fără ca, pentru a fi determinat acest

element material, destinatarii legii și organele de control să fie nevoite să recurgă la acte de nivel secundar care intră în vigoare ulterior intrării în vigoare a legii care prevede contravenția sau în acte administrative individuale (respectiv licențe în cazul de față). Este adevărat că, potrivit art. 13 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 123/2012, titularii de licențe sunt obligați să respecte condițiile licenței, însă această obligație nu se poate converti, pentru legiuitor, în modalitatea în care acesta își îndeplinește obligația sa constituțională de a redacta norme legale contravenționale care să îndeplinească o cerință esențială de calitate, respectiv să cuprindă elementul material al contravenției, adică fapta în concret care constituie comportamentul pe care destinatarii legii trebuie să îl aibă prefigurată ca fiind interzis. Desigur că titularii trebuie să respecte condițiile actului administrat individual — licența — însă acest principiu nu poate fi utilizat de către legiuitor pentru a omite reglementarea faptelor care constituie contravenție în cadrul legii energiei. Licența se emite, în toate cazurile, pe baza unor dispoziții legale exprese care stabilesc condițiile și obligațiile pe care trebuie să le respecte titularul. În acest context, cu privire la condițiile calitative pe care trebuie să le îndeplinească o lege, menționează jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 363 din 7 mai 2015.

18. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA.

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

19. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

20. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 93 alin. (1) pct. 4 din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 485 din 16 iulie 2012, dispoziții care au următorul cuprins: „(1) *Constituie contravenții următoarele fapte: [...] 4. nerespectarea condițiilor de valabilitate asociate licențelor/atestatelor/autorizațiilor emise de ANRE.*”

21. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legii, în componenta sa privind claritatea și previzibilitatea legii, art. 16 cu privire la egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului. De asemenea, se menționează art. 6 privind dreptul la un proces echitabil și art. 7 paragraful 1 privind legalitatea incriminării și art. 14 cu privire la interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenție.

22. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că dispozițiile criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate, în raport cu critici și prevederi constituționale similare, precum și în raport cu obiectul cauzelor deduse judecării ce se află pe rolul instanței de judecată, sens în care este Decizia nr. 470 din 28 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 34 din 12 ianuarie 2017, Decizia nr. 316 din 9 mai 2017 și Decizia nr. 382 din 6 iunie 2017, nepublicate încă la data pronunțării prezentei decizii, prin care Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate.

23. Cu acele prilejuri, Curtea Constituțională a reținut că piața energiei electrice este o piață reglementată, autoritatea competentă să verifice respectarea prevederilor legale fiind Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei (A.N.R.E.). Accesul pe piața energiei electrice în calitate de furnizor și distribuitor presupune respectarea anumitor condiții legale, autoritatea competentă având competența, potrivit art. 9 alin. (4) din Legea nr. 123/2012, să reglementeze în mod detaliat aceste condiții. Astfel, potrivit acestora, „*Procedura de acordare, modificare, suspendare și retragere a autorizațiilor și licențelor, termenele și condițiile de acordare, constând în: criteriile, limite de putere, atestări, avize, garanții și altele asemenea, diferențiate pe categorii de capacități și activități supuse autorizării, se stabilesc prin regulament aprobat prin ordin al președintelui ANRE.*”

24. Așadar, odată cu acordarea licenței, sunt prevăzute expres drepturile și obligațiile titularului de licență. Textul legal criticat permite, prin intermediul modului în care sunt redactate condițiile asociate unei licențe, raportarea și la textele legale care nu sunt expres individualizate, dar individualizabile de către un profesionist care activează în domeniul energiei electrice. Condițiile menționate precizează că, pe toată durata de valabilitate a licenței, titularul licenței va respecta prevederile legii, ale condițiilor asociate licenței, precum și modificările aduse ulterior acestora de autoritatea competentă.

25. Ca atare, Curtea a apreciat că art. 93 alin. (1) pct. 4 din Legea nr. 123/2012 nu prezintă niciun viciu de constituționalitate, el nu se referă la condițiile generale de acordare a licenței, ci la condiții concrete aplicabile titularului licenței, textul legal nefolosind expresia „condiții generale”. Faptul că în cadrul condițiilor concrete (care însoțesc licența) sunt incluse, în fapt, atât prevederi cu caracter general, cât și cu caracter specific, precum și modul de raportare la acestea a organelor constatatoare este mai degrabă o problemă de legalitate decât de constituționalitate.

26. De altfel, art. 93 din Legea nr. 123/2012 conține și alte dispoziții care fac trimitere la necesitatea reglementărilor tehnice și sau comerciale emise de A.N.R.E. (punctele 5, 22, 25, 26, 37 și 44), având în vedere domeniul tehnic specific al energiei electrice.

27. Curtea a mai reținut și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care, în Hotărârea din 24 mai 2007, pronunțată în Cauza *Dragotoniu și Militaru-Pidhomi împotriva României*, paragraful 35, a statuat că semnificația noțiunii de previzibilitate depinde într-o mare măsură de conținutul textului de care este vorba, de domeniul pe care îl acoperă, precum și de numărul și calitatea destinatarilor săi. Previzibilitatea legii nu se opune ideii ca persoana în cauză să fie determinată să recurgă la îndrumări clare pentru a putea evalua, într-o măsură rezonabilă în circumstanțele cauzei, consecințele ce ar putea rezulta dintr-o anumită faptă. La fel se întâmplă și cu profesioniștii, obișnuiți să dea dovadă de o mare prudență în exercitarea activității lor. Astfel, se poate aștepta ca aceștia să acorde o atenție specială evaluării riscurilor pe care aceasta le prezintă.

28. Cu privire certificatele verzi, Curtea a reținut că obligația de a achiziționa o cotă anuală de certificate verzi îi revine operatorului economic în baza Legii nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 577 din 13 august 2010. Certificatul verde este titlul ce atestă producerea din surse regenerabile de energie a unei cantități de energie electrică. Legea a suferit mai multe modificări, dar, încă din 2012, prin art. 1 pct. 7 din Legea nr. 134/2012 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/2011 privind modificarea și completarea Legii nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a

producerii energiei din surse regenerabile de energie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 23 iulie 2012, s-a introdus obligația facturării separate a valorii certificatelor verzi. Astfel, art. 8 alin. (4) teza întâi avea următoarea formulare: „*În factura de energie electrică transmisă consumatorilor finali, valoarea certificatelor verzi se facturează separat față de tarifele/prețurile pentru energia electrică, precizându-se temeiul legal.[...]*” Curtea a apreciat că prevederea legală este destul de clară, în sensul că nu se poate factura decât o singură dată, dar urmează ca instanța de judecată să interpreteze și să aplice legea raportat la cauza de față (a se vedea Decizia nr. 470 din 28 iunie 2016, precitată, paragraful 18).

29. Cu privire la stabilirea consumului de energie electrică în sistem pașal, Curtea, prin Decizia nr. 316 din 9 mai 2017 și Decizia nr. 382 din 6 iunie 2017, a reținut că prevederile art. 80 din Regulamentul de furnizare a energiei electrice la clienții finali, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 64/2014, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 544 din 23 iulie 2014 aveau, inițial, următorul conținut: „(1) *În situațiile în care consumul de energie electrică nu poate fi determinat prin măsurare, acesta se stabilește în sistem pașal în conformitate cu procedura specifică elaborată de OR și avizată de ANRE.* (2) *Stabilirea consumului de energie electrică în sistem pașal este permisă doar în următoarele situații: (i) pentru clienții finali temporari, cu durată de existență mai mică de 6 luni, pentru care nu se justifică sau nu este posibilă montarea unui grup de măsurare; (ii) pentru locuri de consum cu puteri absorbite sub 100 W, pentru care nu se justifică sau nu este posibilă montarea unui grup de măsurare; (iii) în cazul defectării grupurilor de măsurare, în condițiile prevăzute în procedura menționată la art. 101; (iv) în cazul sustragerii de energie electrică*”. Ulterior, prin art. 2 al Ordinului președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 121/2015 pentru aprobarea Procedurii privind determinarea consumului de energie electrică în caz de înregistrare eronată și în sistem pașal și pentru modificarea art. 80 din Regulamentul de furnizare la clienții finali, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 64/2014, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 594 din 6 august 2015, articolul 80 a fost modificat și, în prezent, are următoarea formulare: „(1) *În situațiile în care consumul de energie electrică nu poate fi determinat prin măsurare, acesta se stabilește în sistem pașal în conformitate cu procedura specifică aprobată de ANRE.* (2) *Stabilirea consumului de energie electrică în sistem pașal este permisă doar în următoarele situații: (i) pentru clienții finali temporari, cu durată de existență mai mică de 6 luni, pentru care nu se justifică sau nu este posibilă montarea unui grup de măsurare; (ii) pentru locuri de consum cu puteri absorbite sub 100 W, pentru care nu se justifică sau nu este posibilă montarea unui grup de măsurare; (iii) în cazul defectării grupurilor de măsurare, în condițiile stabilite în procedura prevăzută la art. 101.* (3) *Procedura prevăzută la alin. (1) poate fi utilizată la stabilirea prejudiciului în cazurile de suspiciune de sustragere de energie electrică, exclusiv ca mod de calcul în spețele deduse soluționării instanțelor judecătorești.*”

30. Astfel, având în vedere cele de mai sus, prin Decizia nr. 316 din 9 mai 2017, Curtea a reținut că, în accepțiunea art. 80 alin. (2) pct. (iv), atât în varianta redacțională inițială, cât și în cea modificată ulterior prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 121/2015, stabilirea consumului de energie electrică în sistem pașal era permisă consecutiv constatării printr-o hotărâre judecătorească a sustragerii de energie electrică, adică a săvârșirii unei fapte penale. Potrivit art. 228 din Codul penal: „(1) *Luarea unui bun*

mobil din posesia sau deținerea altuia, fără consimțământul acestuia, în scopul de a și-l însuși pe nedrept, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă. (2) Fapta constituie furt și dacă bunul aparține în întregime sau în parte făptuitorului, dar în momentul săvârșirii acel bun se găsea în posesia sau deținerea legitimă a altei persoane. (3) Se consideră bunuri mobile și înscrisurile, energia electrică, precum și orice alt fel de energie care are valoare economică.”

31. Așadar, cu excepția cazului când o persoană recunoaște sustragerea de energie electrică, stabilirea vinovăției în celelalte cazuri se poate face numai prin hotărâre judecătorească.

32. Sustragerea de energie electrică nu poate fi considerată furt decât în sensul art. 228 din Codul penal, iar potrivit art. 126 alin. (1) din Constituție „*Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege.*” Prin urmare, stabilirea vinovăției nu se poate face decât prin hotărâre judecătorească, cu indicarea prejudiciului ce urmează a fi reparat de către persoana găsită vinovată.

33. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, astfel că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

34. Distinct de cele reținute în jurisprudența sa mai sus menționată, în ceea ce privește pretinsa încălcare a principiului egalității, din examinarea conținutului normativ al prevederilor criticate, Curtea observă că acestea instituie contravenții pentru anumite fapte, respectiv nerespectarea condițiilor de valabilitate asociate licențelor/atestatelor/autorizațiilor emise de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, fără ca prin acestea să discrimineze în vreun fel, având aplicabilitate deopotrivă pentru toate persoanele ce cad sub incidența normei respective.

35. Totodată, Curtea observă că celelalte aspecte menționate în susținerea excepției de neconstituționalitate, respectiv susținerile potrivit cărora „Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei are posibilitatea de a

considera, în mod excesiv și arbitrar, ca reprezentând contravenție nerespectarea oricărei obligații din licența de furnizare prin trimiterea făcută în această licență la normativele, prescripțiile, standardele și alte acte normative în vigoare în sectorul energiei electrice”, precum și „săvârșirea a numeroase abuzuri în procesul de aplicare a prevederilor criticate”, sunt chestiuni ce țin de interpretarea și aplicarea legii și sunt de competența instanțelor de judecată, care, cu ocazia efectuării controlului de legalitate a actelor sancționatorii emise în virtutea prevederilor criticate, pot stabili dacă sunt întrunite elementele constitutive ale contravenției prevăzute de legislația în materia energiei electrice și în materie contravențională, astfel cum este, spre exemplu, Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, și care la art. 1 statuează că „*Legea contravențională apără valorile sociale, care nu sunt ocrotite prin legea penală. Constituie contravenție fapta săvârșită cu vinovăție, stabilită și sancționată prin lege, ordonanță, prin hotărâre a Guvernului (...)*”, iar la art. 5 alin. (1) și alin. (5) se prevede că „*Sancțiunile contravenționale sunt principale și complementare*”, iar „*Sancțiunile stabilite trebuie să fie proporționale cu gradul de pericol al faptei săvârșite*”.

36. Față de cele prezentate, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 93 alin. (1) pct. 4 din Legea nr. 123/2012, în raport cu prevederile art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legii în componenta sa privind claritatea și previzibilitatea legii, coroborat cu art. 6 privind dreptul la un proces echitabil și art. 7 paragraful 1 privind legalitatea incriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale art. 16 cu privire la egalitatea în drepturi coroborat cu art. 14 cu privire la interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenție, precum și ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

37. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea E.ON Energie România — S.A. cu sediul în Târgu Mureș în dosarele nr. 11.926/320/2015, nr. 11.776/320/2015 și nr. 3.034/320/2016 ale Judecătoriai Târgu Mureș — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 93 alin. (1) pct. 4 din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriai Târgu Mureș — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 4 iulie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE 20181308122017
prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent,
Ionița Cochintu